

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

Trg sv. Petra

Nedjelja, 18. prosinca 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas, na četvrtu i posljednju nedjelju došašća, liturgija nam pred oči stavlja svetog Josipa (usp. *Mt 1,18-24*). On je pravednik koji se sprema na ženidbu. Možemo zamisliti što sanja za budućnost: lijepu obitelj, osjećajnu i nježnu suprugu i mnogo dobre djece, te pristojan posao: jednostavni i lijepi snovi. No, iznenada se ti snovi ruše zbog uznemirujućeg otkrića: Marija, njegova zaručnica, čeka dijete, a to dijete nije njegovo. Što je Josip mogao osjećati? Zbunjenost, bol, izgubljenost, možda i nelagodu i razočaranje... Osjetio je da mu se svijet ruši! I što može učiniti?

Zakon mu daje dvije mogućnosti. Prva je da *prijavi* Mariju i natjera je da plati cijenu za navodnu nevjeru. Druga je da potajno raskine zaruke i tako Mariju ne izloži sablazni i teškim posljedicama, preuzimajući, međutim, na sebe sav teret sramote. Josip izabire ovo drugo: *put milosrđa*. Kadli, usred te krize, upravo dok je o svemu razmišljao i prosuđivao, Bog zapali u njegovu srcu novo svjetlo: u snu mu naviješta da Marijino majčinstvo nije posljedica izdaje, nego je djelo Duha Svetoga, a dijete koje će se roditi je Spasitelj (usp. rr. 20-21). Marija će biti Mesijina majka, a on njegov čuvar. Nakon buđenja, Josip shvaća da se najveći san svakog pobožnog Izraelca – biti Mesijin otac – za njega ostvaruje na potpuno *neočekivan* način.

Da bi, naime, to ostvario neće mu biti dovoljno to što pripada lozi Davidovoj i što vjerno opslužuje

zakon, nego će se morati pouzdati u Boga usprkos svemu, prihvatiti Mariju i njezina sina na potpuno drugačiji način nego što je očekivao, drugačiji od onoga kako se to uvijek činilo. Drugim riječima, Josip će se morati odreći svojih umirujućih sigurnosti, svojih savršenih planova, svojih legitimnih očekivanja i otvoriti se budućnosti koju tek treba otkriti. Pred Bogom, koji mrsi planove i traži da mu se vjeruje, Josip odgovara s „dà“. Njegova je hrabrost herojska i ostvaruje se u tišini: njegova se hrabrost sastoji u tome da vjeruje, prihvaća, stavlja se na raspolaganje, ne traži dodatna jamstva.

Braćo i sestre, što Josip govori nama danas? I mi imamo svoje snove, a možda tijekom Božića više razmišljamo o njima, zajedno o njima razgovaramo. Možda žalimo za nekim neostvarenim snovima i vidimo da se najbolja očekivanja često sudare s neočekivanim, uznemirujućim situacijama. A kad se to dogodi, Josip nam pokazuje put kojim nam je ići: ne smijemo podleći negativnim osjećajima, kao što su ljutnja i zatvorenost, to je pogrešan put! Potrebno je, naprotiv, prihvaćati iznenađenja života, pa i krize, s jednim oprezom: kad smo u krizi ne valja birati na brzinu i instinktivno, nego, poput Josipa, „o svemu razmisliti“ (usp. r. 20) i uzimati za polazište temeljni kriterij, a to je Božje milosrđe. Kad u krizi ne podlegnemo zatvorenosti, ljutnji i strahu, nego držimo vrata otvorena Bogu, On može djelovati. On je vrlo iskusan i vješt u tome da krize pretvori snove: *dà, Bog otvara krize novim perspektivama*, koje ranije nismo mogli ni zamisliti, možda ne onako kako mi očekujemo, nego kako On to umije i zna. To su, braćo i sestre, Božji obzori: iznenađujući, ali beskrajno širi i ljepši od naših! Neka nam Djevica Marija pomogne živjeti u otvorenosti Božjim iznenađenjima!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Zabrinjava me situacija u koridoru Lachin, na Južnom Kavkazu. Posebno sam zabrinut zbog neizvjesnih humanitarnih uvjeta stanovništva, koji prijete da se još više pogoršaju tijekom zimskog perioda. Molim sve koji su u to uključeni da se zauzmu za pronalaženje mirnih rješenja za dobrobit ljudi.

Molimo, nadalje, za mir u Peruu, da prestanu nasilja u zemlji i krene se putom dijaloga kako bi se prebrodila politička kriza kojom je pogođen taj narod.

Pozdravljam od srca sve vas, koji ste došli iz Rima, iz Italije i mnogih dijelova svijeta. Posebno pozdravljam vjernike iz Kalifornije i Madrida, kao i skupine iz Praia a marea, Katanije, Caraglia i rimske Župe svetih prvomučenika.

Djevicu Mariju, u koju nas liturgija poziva uprijeti svoj pogled na ovu četvrtu nedjelju došašća,

molimo da takne srca onih koji mogu okončati rat u Ukrajini. Nemojmo zaboraviti patnje toga naroda, posebno djece, starijih osoba, bolesnika. Molimo, molimo!

Svima želim ugodnu nedjelju i dobar hod posljednje etape došašća. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!